

En speciell gåva

Det här måste vara den Helige Anden, tänkte Mehrimah.

Gretchen Picklesimer Kinney
(Baserad på en sann berättelse)

Det här hände i Frankrike.

"Mehrimah! Fatima! Missionärerna är här!" ropade mamma.

Mehrimah slog igen sin bok med berättelser ur skrifterna och sprang till vardagsrummet. Missionärerna hade undervisat deras familj om Jesus Kristus. Mehrimah och hennes familj skulle snart döpas. Hon kunde knappt vänta!

Mehrimah satte sig ner med sin familj. "I dag ska vi prata om den Helige Anden", sa äldste Moed'i. "Han hjälper oss att känna frid och tröst från vår himmelske Fader."
"Han uppmuntrar oss också att göra bra saker", tillade äldste Campbell. "Och han hjälper oss veta vad som är sant. Ni har förmodligen känt den Helige Anden förut."

Mehrimah tänkte på när hon fick lära sig om Mormons bok. Hon kände sig lugn och glad. Det var så hon visste att den var sann. Var det den Helige Anden?

"När ni har döpts får ni den Helige Andens gåva", sa äldste Moed'i. "Det betyder att han *alltid* kan vara med er för att hjälpa er och vägleda er."

"Var riktigt uppmärksam på era tankar och känslor den här veckan", sa äldste Campbell. "Håll utkik efter stunder då den Helige Anden talar till er."

Under familjebönen den kvällen lade Mehrimah märke till hur det kändes inombords. Hon kände sig lugn och fridfull. Det var nästan som om någon gav henne en stor kram. *Det måste vara den Helige Anden*, tänkte hon.

I kyrkan på söndagen lyssnade Mehrimah på en sång om Jesus Kristus. Hon kände sig glad. Den fick henne att vilja hjälpa andra. *Det måste också vara den Helige Anden*, tänkte hon.

Innan hon lade sig läste Mehrimah sin bok med berättelser ur skrifterna. Hennes syster Fatima ville också läsa. Mehrimah sa nej.

Mehrimah fortsatte läsa. Men det kändes inte bra att inte dela med sig.

"Förlåt", sa hon till Fatima. "Ska vi läsa tillsammans?"

Fatima satte sig bredvid henne. De turades om att läsa. Mehrimah kände sig varm och glad. *Det måste vara den Helige Anden*, tänkte hon.

Äntligen kom deras dopdag. Mehrimah och hennes familj gick till kyrkan och bytte om till vita kläder.

Mehrimah döptes först. Vattnet var kallt, men hon var glad att få ingå ett förbund med sin himmelske Fader. Mamma svepte en handduk runt henne. Sedan såg hon på när mamma, pappa och Fatima döptes.

Mehrimah bytte om till sina torra kläder. Nu var det dags för henne att konfirmeras.

Missionärerna lade händerna på Mehrimans huvud. "Vi konfirmerar dig som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga", sa äldste Campbell, "och säger till dig: ta emot den Helige Anden." Mehrimah kände värmen sprida sig när hon lyssnade på resten av välsignelsen.

När Mehrimah hade konfirmeras gav mamma henne en kram. "Hur känns det?"

"Jättebra", sa Mehrimah. "När de hade lagt händerna på mitt huvud kände jag något, och det kändes som frid." Hon log. "Det kändes som om någon sa åt mig att leva ett gott liv, att hjälpa andra och att hålla buden."

"Vet du vad det var du kände?" frågade mamma.

"Ja, det vet jag", sa Mehrimah med strålände ögon. "Det var den Helige Anden!" ●

DEN HELIGE ANDEN

Den Helige Anden kallas ibland också bara "Anden". Han kommer med budskap till oss från vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Han tröstar oss och lär oss hur vi ska göra bra val. (Se Läran och förbunden 79:2.) Gå till sidan 21 för att få veta några sätt som vi kan höra hans röst på.